

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ МОДЕЛІ «БАРНАХУС» В УКРАЇНІ

УДК 343.6

DOI <https://doi.org/10.32782/ehrlchsjournal-2025-15.04>

ТЕТЯНА ГРЕКУЛ-КОВАЛИК

*кандидатка юридичних наук, доцентка,
доцентка кафедри теорії права та прав людини*

Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, Україна

t.hrekul-kovalik@chnu.edu.ua

ORCID: 0000-0003-4339-3927

SCOPUS ID: 59424971900

Анотація. У науковій статті досліджено процес імплементації моделі «Барнахус» в Україні як інструменту ефективного захисту прав дітей, які постраждали від насильства або стали його свідками. В умовах зростання кількості випадків домашнього та сексуального насильства над дітьми, що фіксується в офіційній статистиці, особливого значення набуває створення інституційних і законодавчих механізмів, які відповідають принципам «дружнього правосуддя» та забезпечують комплексний підхід до надання допомоги дитині. У центрі уваги дослідження – аналіз нормативно-правової бази, яка формує підґрунтя для функціонування спеціалізованих центрів за моделлю «Барнахус», а також її відповідність міжнародним стандартам, зокрема положенням Конвенції ООН про права дитини, Стамбульської конвенції та європейським стандартам функціонування таких центрів.

Розглянуто основні етапи впровадження моделі «Барнахус» в Україні: від схвалення Національної стратегії реформування системи правосуддя для дітей до прийняття у 2024 р. закону, що закріплює правові підстави функціонування таких центрів. Визначено ключові законодавчі новації, які забезпечують інституційне закріплення моделі, серед яких: заборона альтернативного вирішення спорів у справах щодо домашнього насильства, закріплення центрів «Барнахус» як спеціалізованих служб підтримки, визначення вікоадаптованих процедур допиту дитини тощо.

На основі системного аналізу чинного законодавства та підзаконних актів окреслено правові прогалини, що перешкоджають повноцінному функціонуванню моделі, та вказано на необхідність подальшого вдосконалення механізмів міжвідомчої координації, підготовки кадрів та розширення географії функціонування центрів. Авторка підкреслює, що законотворча ініціатива щодо впровадження моделі «Барнахус» – це не лише відповідь на внутрішні суспільні виклики, а й свідчення виконання міжнародних зобов'язань України у сфері захисту прав дитини.

Ключові слова: модель «Барнахус», насильство над дітьми, дружнє правосуддя, законодавство України, захист прав дитини, допит дітей.

LEGAL AND REGULATORY FRAMEWORK FOR THE BARNAHUS MODEL IN UKRAINE

UDC 343.6

DOI <https://doi.org/10.32782/ehrlchsjournal-2025-15.04>

TETIANA HREKUL-KOVALYK

*Candidate of Legal Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Theory of Law and Human Rights*

Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University, Ukraine

t.hrekul-kovalik@chnu.edu.ua

ORCID: 0000-0003-4339-3927

SCOPUS ID: 59424971900

Abstract. The article analyzes the process of implementing the Barnahus model in Ukraine as a tool for effective protection of the rights of children who have suffered from or witnessed violence. In the context

of the increasing number of cases of domestic and sexual violence against children recorded in official statistics, it is of particular importance to create institutional and legislative mechanisms that comply with the principles of «friendly justice» and ensure a comprehensive approach to providing assistance to children. The focus of the study is to analyze the legal framework that forms the basis for the functioning of specialized centers based on the Barnahus model, as well as its compliance with international standards, in particular the provisions of the UN Convention on the Rights of the Child, the Istanbul Convention and European standards for the functioning of such centers.

It is examined the main stages of implementation of the Barnahus model in Ukraine: from the approval of the National Strategy for Reforming the Justice System for Children to the adoption of a law in 2024 that establishes the legal basis for the functioning of such centers. The article identifies the key legislative innovations that ensure the institutionalization of the model, including: the prohibition of alternative dispute resolution in cases of domestic violence, the establishment of Barnahus centers as specialized support services, the definition of age-appropriate procedures for interrogating a child, etc.

Based on a systematic analysis of current legislation and by-laws, the author outlines the legal gaps that impede the full functioning of the model and points out the need for further improvement of interagency coordination mechanisms, professional training, and the expansion of the geographical coverage of the centers. It is emphasized that the legislative initiative to introduce the Barnahus model is not only a response to internal social challenges, but also evidence of Ukraine's fulfillment of its international obligations in the field of child protection.

Key words: Barnahus model, violence against children, friendly justice, Ukrainian legislation, child protection, interrogation of children.

Постановка проблеми. В умовах зростання кількості випадків насильства над дітьми в Україні (особливо в умовах повномасштабного вторгнення), питання забезпечення ефективного захисту прав дитини набуває особливої ваги. Протягом останніх років захист дітей від жорстокого поводження, сексуального та домашнього насильства став одним із пріоритетних напрямів державної політики у сфері правосуддя та соціального захисту.

Проблема відсутності вікоадаптованих процедур допиту дітей, недостатня підготовка спеціалістів, а також нерозвиненість міжвідомчої координації призводять до повторної травматизації постраждалих. Існуючі «застарілі» механізми не повною мірою відповідають міжнародним стандартам забезпечення добробуту та безпеки дитини у процесі правосуддя. Як відповідь на ці виклики, в Україні в останні роки розпочався процес поступової імплементації моделі «Барнахус».

Актуальність дослідження зумовлена не лише потребою у комплексному аналізі розвитку нормативної бази впровадження цієї моделі в Україні, а й необхідністю критичної оцінки її відповідності міжнародним стандартам. Особливого значення набуває систематизація законодавчих положень, які забезпечують реалізацію принципів «дружнього правосуддя» для дитини, враховуючи вимоги Конвенції ООН про права дитини, Стамбульської конвенції та Європейських стандартів Барнахус. Отож, дослідження правових аспектів імплементації моделі «Барнахус» в Україні, вважаємо, своєчасним та суспільно важливим кроком до вдосконалення національного механізму захисту дітей, які постраждали від насильства або стали його свідками.

Метою дослідження став комплексний аналіз національного законодавства, що регулює впровадження та розвиток моделі «Барнахус» в Україні.

Дослідження зазначеної проблематики перебуває на етапі активного розвитку. В Україні модель «Барнахус» поступово стає об'єктом аналітичних досліджень, основний фокус яких зосереджено на її адаптації до національного контексту. В центрі уваги перебувають питання правового регулювання діяльності центрів, впливу моделі на якість досудового розслідування та судових процесів, зокрема через використання відеозаписів допитів. З-поміж вітчизняних науковців, які досліджують впровадження та розвиток моделі «Барнахус», назвемо Т. Бугаєць [19], Т. Грекул-Ковалик [2; 3], О. Дубіна [4], М. Засульську [5], Н. Калинюк та Н. Гуменну [1], Т. Павленка й М. Корабль [10], П. Пархоменка [11], М. Поповича [12] та ін. Однак сьогодні ще відчувається брак наукових досліджень, присвячених правовому регулюванню цієї моделі в Україні. Це пов'язано з нещодавнім прийняттям профільного закону та відповідним оновленням чинної законодавчої бази. Також спостерігається відсутність практичних рекомендацій щодо підвищення ефективності діяльності центрів «Барнахус» як інноваційної міждисциплінарної платформи, спрямованої на захист прав дітей.

В Україні питання захисту дітей від насильства та жорстокого поводження в останні роки набуло статусу одного з пріоритетних напрямів державної політики у сферах правосуддя та соціального захисту. Така динаміка зумовлена як внутрішніми потребами суспільства, так і міжнародними зобов'язаннями України перед такими організаціями, як ООН, Рада Європи, Європейський Союз тощо.

За офіційними даними, у 2023 р. Національна поліція України отримала понад 216 тисяч звернень щодо випадків домашнього насильства, з яких близько 7 тисяч – безпосередньо від дітей. Було підтверджено факти насильства щодо 9,5 тисяч дітей. Станом на жовтень 2023 р. зареєстровано понад 5 тисяч кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством стосовно дітей [10, с. 488]. Звіт «Ситуаційний аналіз становища дітей в Україні: 2024», підготовлений Українським інститутом соціальних досліджень імені Олександра Яременка, містить всебічний аналіз основних викликів, з якими стикаються діти в сучасних умовах [6]. Згідно з даними звіту, у період 2022–2023 років кількість зареєстрованих випадків сексуального насильства над дітьми зросла на 67 % – з 526 до 880 випадків. У 2023 р. діти становили 86 % усіх потерпілих від звалтування, а серед зареєстрованих випадків домашнього насильства 8 % стосувалися саме дітей. Щодо вікових характеристик постраждалих, майже 40 % усіх дітей-жертв злочинів були віком до 14 років. Варто наголосити, що, попри поширений стереотип про те, що сексуальному насильству найчастіше зазнають підлітки, статистичні дані свідчать про значну частку жертв віком до 10 років.

На жаль, сьогодні ще немає конкретної офіційної статистики насильства над дітьми в Україні за перше півріччя 2025 р. Однак, доступна інформація про загальну ситуацію з домашнім насильством, яке також може стосуватися дітей, та випадки сексуального насильства над дітьми лише підтверджують негативну тенденцію до їхнього зростання в Україні [9; 17].

Особливо гостро постає проблема невизнання дітей потерпілими у випадках, коли вони є свідками домашнього насильства. У більшості випадків їх визнають потерпілими лише за наявності прямого фізичного або іншого виду насильства, спрямованого безпосередньо проти них. Такий підхід є хибним, оскільки навіть у ролі свідків насильства дитина зазнає суттєвої шкоди, передусім психічного та емоційного характеру. Особливої уваги потребує питання достовірності статистичних даних. Хоча в Єдиному реєстрі досудових розслідувань фіксуються випадки насильства щодо дітей, ці цифри не відображають реального масштабу проблеми. Часто діти не повідомляють дорослим про пережите насильство, або ж дорослі, маючи інформацію про такі випадки, не звертаються до відповідних органів чи служб [18]. Крім того, в наявній статистиці відсутні відомості про ситуацію на тимчасово окупованих територіях та в регіонах, де тривають активні бойові дії.

Слід також зазначити, що впродовж останніх років суттєвою проблемою залишалася відсутність спеціалізованих процедур для допиту дітей, які стали жертвами злочинів. Їх допит у поліції чи судах часто відбувався без урахування вікових та психологічних особливостей, що призводило до повторної травматизації. Навіть опитування в так званих «зелених кімнатах» – спеціально облаштованих приміщеннях при підрозділах поліції, яких станом на листопад 2024 р. в Україні налічувалося вже 159, – нерідко супроводжувалося додатковим стресом для дитини, попри певну ефективність їхньої роботи [7, с. 105]. Таким чином, офіційна статистика засвідчує нагальну потребу не лише в інституційних трансформаціях та переосмисленні практики захисту дітей, які постраждали від насильства або стали його свідками, а й у законодавчих змінах. Лише наприкінці другого десятиріччя XXI ст. в Україні розпочалося поступове усунення недоліків у процедурах допиту дітей-жертв злочинів. Важливою передумовою цього процесу стало ухвалення нормативно-правових актів, які відповідають міжнародним зобов'язанням держави щодо впровадження моделі «Барнакус» та адаптації національного законодавства до відповідних стандартів.

Відправною точкою та правовою основою для впровадження моделі «Барнакус» у державні та правові інституції сучасної України стало Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 грудня 2018 р., яким було схвалено Національну стратегію реформування системи правосуддя для дітей на період до 2023 р. [16].

Імплементация моделі «Барнакус» у національну правову систему відбувається за підтримки Міжвідомчої координаційної ради з питань правосуддя щодо неповнолітніх та Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні. У липні 2020 р. була створена спеціальна робоча група з впровадження цієї моделі, до складу якої увійшли представники державних органів, міжнародних структур та громадських

організацій [1, р. 24]. Подальшим кроком стало підписання 17 серпня 2021 р. Меморандуму про взаєморозуміння між органами державної влади України та ЮНІСЕФ, що заклало інституційні засади для розширення співпраці в межах реалізації моделі «Барнахус» [8].

Важливим етапом в організаційно-правовому процесі впровадження моделі «Барнахус» в Україні став Указ Президента України «Про невідкладні заходи із запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, захисту прав осіб, які постраждали від такого насильства» від 21 вересня 2020 р. В акті глава держави зобов'язав Кабінет Міністрів України у шестимісячний термін розробити та внести на розгляд Верховної Ради законопроекти, спрямовані на забезпечення додаткових процесуальних гарантій для неповнолітніх під час проведення інтерв'ю та інших процесуальних дій. Згідно з абзацом другим пункту 2 Указу, зазначені законодавчі ініціативи мали базуватися на найкращих міжнародних практиках, зокрема на моделі «Барнахус» [15]. У межах реалізації цього доручення, в червні 2021 р. урядом було подано до парламенту законопроект «Про правосуддя, дружнє до дитини». Однак, попри свою актуальність, через два роки він був знятий з розгляду.

Наступним етапом розвитку та законодавчого закріплення моделі «Барнахус» в Україні стало ухвалення 26 липня 2024 р. «Порядку реалізації пілотного проекту щодо запровадження центрів захисту дитини (за моделлю Барнахус)» [14].

Кульмінацією законодавчого оформлення функціонування таких центрів став Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення механізму запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі» від 20 листопада 2024 р. [13]. Хоча в самому законі відсутня пряма згадка про модель «Барнахус», його положення фактично врегульовують діяльність спеціалізованих центрів допомоги дітям, які постраждали від насильства або стали його свідками, відповідно до концепції цієї моделі. Цей нормативно-правовий акт не лише доповнив національне законодавство, а й запровадив ефективний механізм захисту дітей, орієнтований на безпеку, психологічну підтримку та доступ до справедливого правосуддя. Він заклав правові підвалини для розширення мережі центрів у тих регіонах, які наразі не охоплені пілотним проектом, та надав цим установам офіційний статус спеціалізованих служб підтримки з чітко визначеними стандартами функціонування.

Основні новації закону можна узагальнити у такі ключові положення: а) чіткий розподіл функцій між органами державної влади у сфері протидії насильству з метою посилення міжвідомчої координації та уникнення дублювання повноважень; б) заборона застосування альтернативних способів вирішення спорів (зокрема медіації) у справах, пов'язаних із домашнім насильством або насильством за ознакою статі; в) офіційне включення центрів, що функціонують за моделлю «Барнахус», до переліку спеціалізованих служб підтримки для осіб, які постраждали від відповідних форм насильства. Таким чином, із прийняттям цього Закону концепція «дружнього правосуддя» для дитини набула не лише декларативного, а й реального змісту в законодавчій практиці України.

Законодавче регулювання діяльності українських центрів, що функціонують за моделлю «Барнахус», охоплює не лише вже згадані нормативно-правові акти, а й низку інших, що формують цілісну правову основу для їх діяльності.

Беззаперечно, правовим підґрунтям розвитку моделі в Україні вважається фундаментальна норма основного закону нашої держави, яка гарантує, що будь-яке насильство над дитиною чи її експлуатація переслідуються за законом (ст. 52 Конституції України). Ст. 150, 152, 153, 155, 156, 156¹ Кримінального кодексу України стосуються злочинів проти дітей, визначають міру відповідальності за насильство над дітьми та встановлюють покарання для винних осіб.

Особливий інтерес у межах досліджуваної проблематики викликають ст. 226 Кримінального процесуального кодексу України, яка визначає особливості допиту малолітньої або неповнолітньої особи в досудовому розслідуванні, а також ст. 354, що закріплює особливості допиту малолітнього або неповнолітнього свідка чи потерпілого під час судового розгляду (з акцентом! на п. 4, що дозволяє допит поза залом судового засідання в іншому приміщенні з використанням відеоконференції, тобто дистанційного судового провадження). Ст. 173² Кодексу України про адміністративні правопорушення стосується вчинення домашнього насильства, включаючи фізичне, психологічне й економічне, яке може завдати шкоди як фізичному, так і психічному здоров'ю потерпілого, зокрема дітей.

Не менш важливі положення Закону України «Про охорону дитинства», що закріплює основні принципи та підходи до захисту прав дітей, включаючи забезпечення їхнього права на життя, здоров'я, освіту, розвиток і виховання у сім'ї, а також встановлює основні засади державної політики у цій сфері, які повинні ґрунтуватися на забезпеченні якнайкращих інтересів дитини, та правові приписи Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», що містить організаційно-правові принципи запобігання і протидії домашньому насильству, визначає основні напрями державної політики у сфері, спрямованій на захист прав та інтересів дітей, які постраждали від такого насильства.

З-поміж підзаконних нормативно-правових актів, які мають важливе значення для розвитку моделі «Барнахус» в Україні виділимо Розпорядження Кабінету Міністрів України № 361-р від 21 квітня 2021 р., який затверджує план невідкладних заходів із запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, захисту прав осіб, які постраждали від такого насильства та № 256-р від 22 березня 2024 р., що визначив національний план превентивних заходів щодо припинення та запобігання грубим порушенням прав дітей в умовах збройної агресії російської федерації проти України. Постанова уряду № 551 від 14 травня 2024 р. фіксує порядок виявлення, повернення, забезпечення супроводу та реінтеграції дітей, депортованих або примусово переміщених внаслідок збройної агресії російської федерації проти України. Абз. 3 п. 19 цієї Постанови закріплює проведення опитування дитини у найближчому центрі моделі «Барнахус», у разі неможливості забезпечення проведення такого опитування у Центрі захисту прав дитини.

Висновки. Отже, законодавче врегулювання впровадження моделі «Барнахус» в Україні набуває ключового значення для забезпечення ефективного захисту прав дитини та надання їй комплексної підтримки. Національне законодавство, враховуючи кращі міжнародні практики, спрямоване на налагодження ефективної координації та взаємодії між органами державної влади, установами та службами, які працюють у сфері захисту прав дітей. Водночас офіційне включення центрів, що функціонують за моделлю «Барнахус», до переліку спеціалізованих служб підтримки сприяє упорядкуванню та систематизації їхньої діяльності, а також створює передумови для розширення практики їх функціонування на регіони, які наразі не охоплені пілотним проектом.

Загалом, процес становлення моделі «Барнахус» в Україні здійснюється з урахуванням ключових прав, свобод та законних інтересів дітей – як жертв, так і свідків злочинів. Ці засади базуються на положеннях Конвенції ООН про права дитини, а також знайшли відображення у відповідних нормативно-правових актах Ради Європи та Європейського Союзу, професійних настановах і Європейських стандартах якості функціонування моделі.

ВИКОРИСТАНІ МАТЕРІАЛИ

1. Kalyniuk N., Humenna N. On The Implementation And Functioning Of The «Barnahus». *Visegrad Journal on Human Rights*. 2024. №. 1. P. 22–28. URL: <https://journals.urau.ua/journal-vjhr/article/view/303308>.
2. Грекул-Ковалик Т. А. Європейський досвід впровадження моделі «Барнахус». *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія : Право*. Вип. 91. Ч. 1. 2025. С. 44–49. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2025/11/8.pdf>.
3. Грекул-Ковалик Т. А. Основні етапи розвитку та принципи моделі «Барнахус». *Актуальні дослідження правової та історичної науки. Випуск 73 : матеріали Міжнародної наукової інтернет-конференції (м. Тернопіль, Україна, м. Ополе, Польща, 12 – 13 червня 2025 р.)* / редкол. : О. Яремко та ін. ГО «Наукова спільнота». WSZIA w Opolu. Тернопіль : ФО-П Шпак В. Б. 2025. С. 6–9. URL: http://www.lex-line.com.ua/?go=full_article&id=4163.
4. Дубіна О. М. Практика Європейського Союзу щодо впровадження моделі «Барнахус». *Матеріали Міжнародної інтернет-конференції*. 2024. 5 березня. URL: <https://www.economy-confer.com.ua/full-article/5389/>.
5. Засульська М. Запровадження моделі «Барнахус» в Україні та міжнародний досвід. *Медичний конструктор*. 27 листопада 2023 р. URL: <https://medconstructor.org/analytics/zaprovadzhennya-modeli-barnahus-v-ukrayini-ta-mizhnarodnij-dosvid/>.
6. Інформаційна онлайн-платформа «Центр Знань». Становище дітей в Україні: цифри та аналіз. 2025. 24 лютого. URL: <https://knowledge.org.ua/stanovishhe-ditej-v-ukraini-cifri-ta-analiz/>.
7. Малиновська Т. М. «Зелена кімната» як ефективна форма роботи з дітьми, що потерпіли від сексуального насильства. *Європейські перспективи*. 2021. № 3. С. 103–107. URL: https://ep.unesco-socio.in.ua/wp-content/uploads/2021/11/103-_Malynovska.pdf.
8. Меморандум про взаєморозуміння з питань сприяння впровадженню моделі «Барнахус» від 17 серпня 2021 р. URL: <https://legalaid.gov.ua/wp-content/uploads/2021/08/bagatostoronnij-memorandum-barnahus.pdf>.

9. На 36 % побільшало випадків домашнього насилля в Україні за 2024 рік. *OpenDatabot*. 2024. 19 червня. URL: <https://opendatabot.ua/analytics/domestic-violence-2024-5>
10. Павленко Т. А., Корабль М. Г. Домашнє насильство щодо дітей в умовах війни. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 10. С. 486–488. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-10/118>
11. Пархоменко П. І. Організаційно-правові засади запровадження моделі «Барнахус». *Правові новели*. 2021. Вип. 15. С. 65–71. DOI: <https://doi.org/10.32782/ln.2021.15.08>
12. Попович М. Модель «Барнахус»: приклад інноваційної еволюції на користь прав дитини під час розслідування кримінальних правопорушень. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія : Право*. 2024. Вип. 82. Ч. 3. С. 289–294. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2024/05/47-2.pdf>
13. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення механізму запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі : Закон України від 20 листопада 2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4073-20#Text>.
14. Про затвердження Порядку реалізації пілотного проєкту щодо запровадження центрів захисту дитини (за моделлю Барнахус) : Наказ Міністерства юстиції України, Офісу Генерального прокурора, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства соціальної політики України, Міністерства охорони здоров'я України від 26 липня 2024 р. № 2218/5/180/523/352-Н/1306. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1151-24#Text>.
15. Про невідкладні заходи із запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі, захисту прав осіб, які постраждали від такого насильства : Указ Президента України від 21 вересня 2020 р. № 398/2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/398/2020#Text>.
16. Про схвалення Національної стратегії реформування системи юстиції щодо дітей на період до 2023 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 грудня 2018 р. № 1027-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1027-2018-%D1%80#Text>.
17. Ребрик О. За час великої війни в Україні зросло кількість випадків сексуального та домашнього насильства, особливо проти дітей. *Громадське радіо*. 11 листопада. 2024. URL: <https://hromadske.radio/news/2024/11/11/za-chas-velykoi-viyny-v-ukraini-zroslo-kilkist-vypadkiv-seksualnoho-ta-domashnoho-nasyilstva-osoblyvo-proty-ditey>.
18. У центрах «Барнахус» допомогу отримали 162 дитини, які постраждали від насильства. *Українформ*. 2023. 24 листопада. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/3791328-u-centrah-barnahus-dopomogu-otrimali-162-ditini-aki-postrazhdali-vid-nasilstva.html>.
19. Халдорссон О. Л., Бугаць Т. Правовий аналіз роботи моделі «Барнахус» в Україні: доповідь за дорученням Департаменту захисту прав дитини Директорату протидії дискримінації. 2023. 58 с. URL: https://www.navs.edu.ua/images/news/img/2021/04/090421_9.pdf.

REFERENCES

1. Kalyniuk, N., Humenna, N. (2024). On The Implementation And Functioning Of The «Barnahus». *Visegrad Journal on Human Rights*, 1, 22–28. Retrieved from: <https://journals.urau.ua/journal-vjhr/article/view/303308>.
2. Hrekul-Kovalyk, T. A. (2025). Yevropeyskyi dosvid vprovadzhennia modeli «Barnakhus». *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho Natsionalnoho Universytetu. Seriiia : Pravo*, 91/1, 44–49. Retrieved from: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2025/11/8.pdf>.
3. Hrekul-Kovalyk, T.A. (2025). Osnovni etapy rozvytku ta pryntsyropy modeli «Barnakhus». Aktualni doslidzhennia pravovoi ta istorychnoi nauky. Vypusk 73 : *materialy Mizhnarodnoi naukovoï internet-konferentsii* (m. Ternopil, Ukraina, m. Opole, Polshcha, 12–13 chervnia 2025 r.) / redkol. : O. Yaremko ta in. HO «Naukova spilnota». WSZIA w Opolu. Ternopil : FO-P Shpak V. B., 6–9. Retrieved from: http://www.lex-line.com.ua/?go=full_article&id=4163.
4. Dubina, O. M. (2024). Praktyka Yevropeiskoho Soiuzu shchodo vprovadzhennia modeli «Barnakhus». *Materialy Mizhnarodnoi internet-konferentsii*, 5 bereznia. Retrieved from: <https://www.economy-confer.com.ua/full-article/5389/>.
5. Zasulska, M. (2023). Zaprovadzhennia modeli «Barnakhus» v Ukraini ta mizhnarodnyi dosvid. *Medychnyi konstruktor*; 27 lystopada. Retrieved from: <https://medconstructor.org/analytics/zaprovadzhennya-modeli-barnaxus-v-ukrayini-ta-mizhnarodnij-dosvid/>.
6. *Informatsiina onlain-platforma «Tsentr Znan». Stanovyshche ditei v Ukraini: tsyfry ta analiz.* (2025), 24 liutoho. Retrieved from: <https://knowledge.org.ua/stanovishhe-ditei-v-ukraini-cifri-ta-analiz/>.
7. Malynovska, T. M. (2021). «Zelena kimmata» yak efektyvna forma roboty z ditmy, shcho poterpily vid seksualnoho nasyilstva. *Yevropeyski perspektyvy*, 3, 103–107. Retrieved from: <https://ep.unesco-socio.in.ua/wp-content/uploads/2021/11/103- Malynovska.pdf>.
8. *Memorandum pro vzaïmorozuminnia z pytan sprianiia vprovadzhenniu modeli «Barnakhus» vid 17 serpnia 2021 r.* Retrieved from: <https://legalaid.gov.ua/wp-content/uploads/2021/08/bagatostoronnij-memorandum-barnahus.pdf>.
9. Na 36% pobilshalo vypadkiv domashnoho nasyllia v Ukraini za 2024 rik. (2024). *OpenDatabot*, 19 chervnia. Retrieved from: <https://opendatabot.ua/analytics/domestic-violence-2024-5>.
10. Pavlenko, T. A., Korabl, M. H. (2023). Domashnie nasyilstvo shchodo ditei v umovakh viiny. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*, 10, 486–488. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-10/118>.
11. Parkhomenko, P. I. (2021). Orhanizatsiino-pravovi zasady zaprovadzhennia modeli «Barnakhus». *Pravovi novely*, 15, 65–71. DOI: <https://doi.org/10.32782/ln.2021.15.08>.

12. Popovych, M. (2024). Model «Barnakhus»: pryklad innovatsiinoi evoliutsii na koryst prav dytyny pid chas rozsliduvannia kryminalnykh pravoporushen. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho Natsionalnoho Universytetu. Seriya : Pravo*, 82/3, 289–294. Retrieved from: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2024/05/47-2.pdf>.

13. Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo udoskonalennia mekhanizmu zapobihannia ta protydii domashnomu nasyilstvu ta nasyilstvu za oznakoiu stati : Zakon Ukrainy vid 20 lystopada 2024 r. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4073-20#Text>.

14. Pro zatverdzhennia Poriadku realizatsii pilotnoho proiektu shchodo zaprovadzhennia tsestriv zakhystu dytyny (za modelliu Barnakhus) : Nakaz Ministerstva yustytzii Ukrainy, Ofisu Heneralnoho prokurora, Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy, Ministerstva sotsialnoi polityky Ukrainy, Ministerstva okhorony zdorovia Ukrainy vid 26 lypnia 2024 r., 2218/5/180/523/352-N/1306. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1151-24#Text>.

15. Pro nevidkladni zakhody iz zapobihannia ta protydii domashnomu nasyilstvu, nasyilstvu za oznakoiu stati, zakhystu prav osib, yaki postrazhdaly vid takoho nasyilstva : Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 21 veresnia 2020 r., 398/2020. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/398/2020#Text>.

16. Pro skhvalennia Natsionalnoi stratehii reformuvannia systemy yustytzii shchodo ditei na period do 2023 roku : Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 18 hrudnia 2018 r., 1027-r. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1027-2018-%D1%80#Text>.

17. Rebryk, O. (2024). Za chas velykoi viiny v Ukraini zrosla kilkist vypadkiv seksualnoho ta domashnoho nasyilstva, osoblyvo proty ditei. *Hromadske radio*, 11 lystopada. Retrieved from: <https://hromadske.radio/news/2024/11/11/za-chas-velykoi-viiny-v-ukraini-zrosla-kilkist-vypadkiv-seksualnoho-ta-domashnoho-nasyilstva-osoblyvo-proty-ditei>.

18. *U tsestrakh «Barnakhus» dopomohu otrymaly 162 dytyny, yaki postrazhdaly vid nasyilstva. Ukrinform.* (2023). 24 lystopada. Retrieved from: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/3791328-u-centrah-barnakhus-dopomogu-otrimali-162-ditini-aki-postrazhdali-vid-nasyilstva.html>.

19. Khaldorsson, O. L., Buhaiets T. (2023). Pravovyi analiz roboty modeli «Barnakhus» v Ukraini: dopovid za doruchenniam Departamentu zakhystu prav dytyny Dyrektoratu protydii dyskryminatsii. 58 s. Retrieved from: https://www.navs.edu.ua/images/news/img/2021/04/090421_9.pdf.

Дата першого надходження статті до видання: 15.11.2025

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 15.12.2025

Дата публікації (оприлюднення) статті: 26.12.2025